

En Tourist Drive i Australien

af Peter Kr. Riber

Vejen mod toppen og dagens mål, Thredbo, delte vi med lokale mc-ister. "Kampen" om det bedste spor gennem de mange sving var skarp. Når hårnålene strakte sig ud som langsider på en racerbane, havde vi lettere ved at følge de stedkendte. Godt

et par tusinde m.o.l. nåede vi en samling huse, skiparadis om vinteren og yndet trekking område om sommeren, kaldet Thredbo. De vibrerende fornemmelser af køreturen havde jeg i kroppen længe efter vi var kommet frem. Medens de lokale

vendte cyklerne for at køre hjem, indledte vi jagten på en seng. Efter nogen søgen, fandt vi et mindre hotel med plads til os. Næste morgen kunne vi fra værelset se hvorledes rimfrost havde dækket bjergtoppene. Vinteren havde meddelt sin

snarlige ankomst. Termometret viste 2 minus grader da vi startede nedturen, iført sommerhandsker. Mindre end 5 minutters senere vendte humøret. Et skilt i vejkannten, gul firkant med stort S-formet pil og undertekst

"Next 65 km" gjorde udslaget. Bag visiret klatrede smilet op til ørerne. Hænderne tog et fast greb om styrgummiet og fødderne blev placeret til aktiv motorcykelkørsel. Turen ned fra bjergene blev en gentagelse af turen op. Et sandt crescendo af utallige krumninger. Cyklen rullede fra side til side som et skib i storm. En kildrende fornemmelse bredte sig i kroppen. Kulden forsvandt i takt med vi

Vandflasker fundet frem og tømt for indhold. Dagens rute blev diskuteret og plottet ind på kortet. Grinet var svært at slukke. Sammen overvejede vi, om Australiens veje er projekteret af en kvinde? Hvis ja, har hun givet brugt et krøljern som lineal? Vejene er mange steder snoede som var de vredet op omkring Carmen Curriers. Skønt paradys for motorcyklister med hang til stejle ned-

der os til hjemmet. Vi bruger en del tid på at tage på motorcykelture sammen. Denne rejse blev arrangeret spontant. I løbet af en uge kom alt på plads. Hos et rejsebureau byttede jeg mine penge til et visum og et boarding card.

Efter alt for mange timer i et trangt sæde, hvor vi mere følte os som majs på en fyldt kolbe end som blege eventyrer fra Skandinavien, blev vi modtaget af en emigreret sønderjyde, Erik. Iført shorts, rakte han hånden frem medens han sagde: G'day Mates, velkommen til Australien.

Fra lufthavnen kørte vi direkte til en lille gade, Lawrence Drive i Gold Coast, syd for Brisbane. I gaden findes et sandt overflødheshorn af butikker med motorcykler og udstyr. Findes det, findes det i Lawrence Drive. På disken i en forretning lå avisen The Bulletin opslået på en artikel, hvor Gold Coast, blev ud-råbt som verdens syvende dyreste sted at

kunne udtale. Indimellem dukkede klassiske forbilleder frem. Levn, fra drengetiden, som i Europa for længst er spist af rust og dømt ude af fremskridtet.

Stadig iført en ildelugtende t-shirt, efter mere end 30 timers rejse, fik jeg kig på en blå Suzuki 650 V Strom med styrtbøjle og høj vindskærm. Den ville egne sig fortrinligt til den tur vi havde i tankerne. Den himmelblå cykel blev købt, og straks døbt "JapCrap" af mine velmenende venner, der er inkarnerede

tilhængere af et kendt tysk motorcykelmærke!

Kaffemøde i Outbacken

- Hello Mate, can I join your table? spurgte en smilende herre med krøllet skjorte. Han havde parkeret sin motorcykel ved siden af vores i den lille by Coonabarabran. Vi gjorde et stop for at drikke en kop kaffe, da vi blev bedt om at rykke sammen om bordet. Snart ankom endnu en herre på mc. Så en til og i løbet af ganske kort tid var manglen på stole udbredt. En ældre mand med langt skæg forklarede, de var en flok mc-ister der mødtes ved dette bord hver lør-

købe bolig. Men hvem bekymrer sig om boligpriser, når det er motorcykel der skal handles?

Jønne havde købt en BMW K75 over internettet hjemmefra. Den ventede i garagen hos Erik, sammen med den F650GS Erik kører på. Jeg skulle købe motorcykel nu. Nysgerrig, som en jæger i bushen, smuttede jeg rundt i butikkerne. Med kendermine om munden checkede mine rejsetrætte øjne mærker, priser og stand. Små terrængående motocross maskiner var linet op sammen med sports- og touringmodeller. Flere med navne jeg hverken kendte eller

30 timers rejse, fik jeg kig på en blå Suzuki 650 V Strom med styrtbøjle og høj vindskærm. Den ville egne sig fortrinligt til den tur vi havde i tankerne. Den himmelblå cykel blev købt, og straks døbt "JapCrap" af mine velmenende venner, der er inkarnerede

kom ned fra bjergene. lægninger.

Flere timer senere stønnede vi i varmen. Termometret viste 36 plus grader. Vi havde nået Aulbury på kanten til lavlandet. Motorerne blev slukket.

Ingen forberedelser

Hverken min gode makker Jønne eller jeg har brændeovn, vovse eller sociale forpligtelser der bin-

dag.

Tiden var moden for mc-historier. De lokale lyttede intenst til vores oplevelse af The Great Ocean Road. En legendarisk rute som udgår fra Apollo Bay syd for Melbourne. GOR klemmer sig vestover gennem spredte bebyggelser. Til venstre skumtoppede bølger, der fødes af isen ved Sydantarktisk. Til højre stejle klipper der

Great Ocean Road er kendt og elsket som et næsten uendeligt svingorgie - og berygtet for mange uheld. Dagen inden vi krummede fingrene om styret for at følge GOR's bugtede asfalt, var en motorcyklist blevet dræbt. Asfalten på GOR er i fortrinlig god stand, hvilket absolut ikke er en selvfølge i de 3 stater vi kørte igennem. Motorcyklister betragter

langsomt kørende turister. Ofte ældre personer iklædt blødt hat. I store Mobil homes driver de langsomt afsted - eller stopper - for at beundre de fantastisk flotte naturskabte "Look outs". En stor kasse på hjul der lunter afsted i motorcyklistens spor, er en konsekvent men meget ubekvem bremseklo.

Opalminebyen White Cliffs

- Selvfølgelig vil han gerne vide hvem han deler seng med, lød det med et dårligt skjult grin om munden fra mine rejsekammerater, da jeg kom ind på værelset i White Cliffs Dug Out Hotel.

Forud for samtalen, havde vi kørt tre dage gennem Outbacken, hvor alt ligner sig selv i en evig gentagelse. Største adspredelse var at korrigere cyklens kurs hvert kvarter eller halve time, når vejen ændrede retning. Krydderiet på disse strækninger var at huske om det var

en kænguru eller emu, der stak sit - undskyld fugl - grimme hoved op bag buskens tornde grene.

Turen gennem Outbacken lærte os det behagelige i at have visiret lukket "mod varmen" frem for at lade det stå åbent for at få "frisk luft". Det var svært ubehageligt at lade den føntørreragtige luftstrøm blæse ind mod næse og mund, når vi jog over steppen med 100 km i timen.

Efter en lang dag i solen, satte vi endelig motorcyklerne på støtteben uden for

byen White Cliffs' eneste benzintank. Inden vi gik ind i cafeens kølige skygge for at drikke en kop tiltrængt kaffe, tankede vi benzin. De 310 kilometer siden Broken Hill havde drænet godt i tankenes ind-

hold. Desuden, man køber benzin hver gang det er muligt!

Gennem en noget bedaget dør, kom vi ind i den lille cafe. Udover at betale for benzin og drikke kaffe, spurgte vi til mulighederne for at finde

truer med nedfaldende sten. Indimellem flader landskabet sig ud og dækkes af kuperet terræn, hvor kører med store hængører nyder det grønne græs.

ruten som en fantastisk legeplads, hvor evnerne som motorcykeldomptør prøves af.

Et betragteligt faremoment er, at vejen er overbefolket af

Med et venligt "Thank You Mate" - vi havde fået det lært - forlod vi stedet for at finde et hotel. Ad støvede grus og sandveje, mellem campingvogne, blikskure og huse, fandt vi hvad vi søgte.

et hotel. Den buttede dame, klædt i tøj der ikke var købt for nylig, var meget snak-sagelig. Hun fortalte ivrigt om mulighederne og fortsatte med at understrege alle var velkomne herude hos dem. Hun påstod befolkningen i White Cliffs var meget sociale og imødekommende.

Som på bestilling trådte en langskæget eventyrer, iført Stetsonhat, lappede shorts og skovmandsskjorte ind i caféen. Han hilste på - og snakkede til alle i rumme - inden han satte sig for at spise sin mad.

Med motorcyklernes tik-tik fra afgangsrørene i ørerne, gik vi gennem døren til The White Cliffs Dug Out Hotel. Alle værelser, køkken og restaurant

var hugget ind i klipperne. Vi skulle sove i dyb mørke til lyden af ingenting i behagelige 20 grader. Uanset temperaturen udenfor, var der året rundt altid 20 grader på værelserne!

Ved aftenbordet gjorde vi store øjne. Medens tarmene skreg på mad, kiggede vi noget overraskede til, medens hotellets værtinde dækkede op til fire personer ved vores bord. Forklaringen fulgte inden maden nåede bordet.

Tony kom hen til os, præsenterede sig selv og satte sig uden yderlige bemærknin-

ger ved den fjerde tallerken. Tony, postbud fra Sydney, var på ferie i en lejet bil. Ved at placere Tony ved vores bord, blev der etableret en kontakt, som straks resulterede i en god snak. Ingen blev overladt til sig selv herude. Tony lagde ører til vores fortællinger om Danmark. Og vi hørte om Tonys ferie uden konen!

Anderledes med hotellets andre "gæster". At dele badeværelset med et mindre eksemplar af en lizzard, ku jeg leve med. Dens drabelige ydre til trods, var den yderst fredelig. At der var et andet, lidt større manglefarvet eksemplar af samme familie, der forsøgte at spærre døren til værelset, var heller ikke slemt. Men at dele dyne med det behårede dyr mine grinende venner fortalte de havde set forsvinde under min seng, det var for meget. Trods intens eftersøgning kunne vi ikke finde uhyret, så jeg trak dynen godt op om ørerne og lod

mørket skjule mig for den mangebenede roommate.

Thunderstorm

Vores "drive about", som Crocodile Dundee ville have udtrykt det, blev indledt i Gold Coast, hvorfra vi fulgte den trafikerede Highway sydpå mod

te turen i De Blå Bjerge og søge hjælp hos en kølereparatør i Liverpool, Sydney. Efter lyn reparation af tanken fortsatte vi mod Wollongong, et par timers kørsel syd for millionbyen.

Sydøstaustralien har et pragtfuldt vejr. Sol og hvide vattede

Newcastle. Kort før vi trillede ind på byens larmende gader, bøjede vi af mod Blue Mountains. I vore planer indgik ikke besøg i Newcastle, Sydney eller andre større byer. På grund af en mindre lækage i tanken på den ældre BMW, måtte vi afkor-

sommer skyer mod flot blå himmel var intet særsyn. Som afvekslende kølende indslag, blandede mørke skyer med små byger sig i indtrykket. Dertil kom 'fornøjelsen' af hårdtslående dråber af olympiske dimensioner, mikset med hagl

i over size.

Fænomenet Thunderstorm ramte os ved Wollongong. Himlen blev misfarvet fra klar blå til næsten sort i et tempo, som blev et gardin trukket for. Vi anede noget stort og ubehageligt forude. Med hagl i oversize og regndråber akvariefisk ville blive eksotisk henrykte for, mærkede vi hvor barsk vejret kan blive. Fra en trang plads under en praktisk placeret busk så vi rendestenen blive omdannet til en brusende flod. Busken var elendig som ly, hvorfor vi overgav os til regnen. Mit Gore Tex tøj levede ikke op til forventningerne. Gennemblødte kravlede vi op på cyklerne og fortsatte. I samme lave tempo som den

øvrige trafik kørte vi gennem uvejret. Fartvinden tørrede tøjet. Under et stop i en mindre by, fordampede de sidste regndråber, medens kropstemperaturen blev hævet med et par kopper varm kaffe!

At Thunderstormen havde været heftigt, blev bekræftet i tv om aftenen. Der var målt nedbør i Wollongong, hvor det ramte os, på op til 600 mm!

End of tourist drive
Vort landkort, slidt med ynde, var et troværdigt vidne om de ca. 11.000 km vi havde kørt langs Stille Havet, neden om Melbourne, ad Great Ocean Road op til Adelaide, hvor vi spadserede på Glenelg inden vi fortsatte gennem Outbacken til

Broken Hills og opalminerne i White Cliffs. Vi svømmede med skildpadder i Coolumb Beach, gled forbi ananas- og gingermarker. Drak rom i Bundaberg. Nød en kold øl efter støvede veje i Roma og sov fantastisk i en seng i St. George.

Tilbage i Gold Coast var tiden kommet hvor kortet blev foldet og puttet i hjemrejsetasken. Min "JapCrap" Suzuki blev solgt. Uden at svigte en eneste gang havde den vist mig Australiens skønhed.

Afskedsknus blev uddelt til de nye venner. 6 ugers Drive About i et skønt land med et pragtfuldt vejr, var slut. Det sidste Australien så af mig, var smilet i mine øjne, ledsaget af et "See you, Mate". pkr